

[Etusivu](#) > ... > [Kanteen Nostaminen](#) > [Euroopan Siviilioikeudellinen Atlas](#) > [Uudelleenlaadittu Bryssel I -asetus](#) Croatia

Uudelleenlaadittu Bryssel I -asetus

Kroatia

Kroatia

TOIMIVALTAISTEN TUOMIOISTUINTEN/VIRANOMAISTEN HAKU

Seuraavan hakutoiminnon avulla voi hakea tuomioistuimia/viranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia tietyn EU-tason oikeudellisen välineen suhteen. Huom. Vaikka annettujen tietojen täsmällisyys on pyritty varmistamaan kaikin mahdollisin keinoin, saattaa toimivallan määrittelyssä poikkeustapauksissa olla puutteita.

65 artiklan 3 kohta - Tiedot siitä, miten asetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuomioiden oikeusvaikutukset määritetään kansallisen lain mukaisesti

Kolmannelle osapuolelle, joka ei ole riita-asian osapuoli, ilmoitetaan asiaa koskevasta menettelystä, jos siinä annettavalla tuomiolla voi olla kolmanteen kohdistuvia välillisiä oikeusvaikutuksia. Jos kantaja tai vastaaja on velvollinen ilmoittamaan kolmannelle osapuolelle menettelystä, joka on pantu vireille tietyn siviilioikeudellisen vaikutuksen aikaansaamiseksi, ilmoituksen voi tehdä menettelyn missä tahansa vaiheessa ennen menettelyn lopullista päättämistä. Ilmoitus tehdään siviilituomioistuimen välityksellä, ja siitä on käytävä ilmi, miksi se tehdään ja missä vaiheessa menettely on. Asianosainen, joka on ilmoittanut menettelystä kolmannelle, ei voi kyseiseen seikkaan vetoamalla pyytää menettelyn keskeyttämistä, määräaikojen pidentämistä tai kuulemisen lykkäämistä.

Kolmas osapuoli, jonka oikeudellisessa intressissä on toisen asianosaisen voitto, voi liittyä kyseiseen asianosaiseen, mutta ei ole velvollinen tekemään niin. Jos kolmas osapuoli päättää tulla väliin, hänen/sen on toimitettava väliintuloilmoitus joko kuulemisessa tai kirjallisesti molemmille asianosaisille. Menettelyyn osallistuvasta kolmannelle osapuolesta ei tule riita-asian osapuoli vaan väliintulija, jonka on hyväksyttävä menettelyn senhetkinen tila. Väliintulijan toimet eivät saa olla ristiriidassa sen asianosaisen toimien kanssa, johon väliintulija on liittynyt.

Kroatian lainsäädännössä on kolmentyyppisiä väliintulijoita: tavallinen väliintulija, väliintulija, jolla on menettelyssä sama asema kuin asianosaisilla (tuomiolla on sama oikeusvaikutus väliintulijaan kuin asianosaisiin), ja *sui generis* -väliintulija (kun väliintulijoina ovat syyttäväviranomaisen ja sosiaaliturvakeskus). Jos väliintulijan tyyppiä ei ilmoiteta, oletetaan, että kyseessä on tavallinen väliintulija.

Sellaisessa riita-asiassa annetusta lopullisesta päätöksestä, josta on ilmoitettu kolmannelle osapuolelle tai johon kolmas osapuoli on osallistunut väliintulijana, aiheutuu kyseiselle kolmannelle erityinen oikeusvaikutus, jota kutsutaan yleensä väliintulovaikutukseksi. Kolmas osapuoli voi välttyä vaikutukselta esittämällä vastaväitteen, jonka latinankielinen nimitys on *male gesti vel conducti processus*. Eli jos sellaista kolmatta osapuolta vastaan, jolle oli ilmoitettu kyseisestä riita-asiasta tai joka osallistui sitä koskevaan menettelyyn väliintulijana, pannaan vireille uusi menettely, kyseinen kolmas osapuoli ei voi väittää uudessa menettelyssä (jossa siis ratkotaan väliintulijan riitaa sen asianosaisen kanssa, johon tämä oli aiemmassa menettelyssä liittynyt), ettei riita-asiaa, sellaisena kuin se tuolloin esitettiin tuomioistuimelle, ole ratkaistu asianmukaisesti. Lopullisella päätöksellä ei ole kuitenkaan absoluuttista vaikutusta väliintulijaan.

Jos asianosainen on toteuttanut oikeudenkäyntitoimia, joiden tietää heikentävän omaa asemaansa, tai jättänyt

toteuttamatta oikeudenkäyntitoimia, joiden tietää käytössään olevat seikat huomioon ottaen voivan parantaa omaa asemaansa, tai mitätöinyt väliintulijansa toteuttamat, todennäköisesti suotuisat oikeudenkäyntitoimet tai toteuttanut niiden kanssa ristiriidassa olevia toimia, asianosaisen ja vastapuolen välisessä riita-asiassa aiemmin annetun lopullisen päätöksen väliintulovaikutuksen voi riitauttaa aiemman menettelyn väliintulijan osalta.

Oletuksena on, että väliintulija on menettelyn aikana voinut toteuttaa kaikki riita-asian ratkeamista edistävät toimet, ellei väliintulijan aiemmassa menettelyssä esittämän vastalauseen osalta toisin todeta.

Ilmoituksella on menettelyllisiä ja siviilioikeudellisia seurauksia. Ilmoituksen tehnyt asianosainen voi vedota lopullisen tuomion väliintulovaikutukseen myöhemmässä menettelyssä sitä kolmatta osapuolta vastaan, jolle ilmoitus annettiin, riippumatta siitä, osallistuiko kolmas osapuoli menettelyyn väliintulijana vai ei (esim. jos vahingonaiheuttaja ei osallistunut väliintulijana vahinkoa kärsineen ja vakuutusenantajan väliseen riita-asiassa vakuutusenantajan pyynnöstä huolimatta, vahingonaiheuttaja ei voi vakuutusenantajan kolmatta vastaan nostamassa takautumiskanteessa esittää sellaisia vastaväitteitä, jotka kolmas olisi voinut esittää vakuutusenantajan ja vahinkoa kärsineen asianosaisen välisessä riita-asiassa). Ilmoituksella on merkitystä myös vanhentumisajan keskeyttämisen, määräaikojen lykkäämisen ja tuotevastuuta koskevan kanteen nostamisen kannalta viallisen tuotteen tapauksessa.

Se, että menettelystä on ilmoitettu kolmannelle osapuolelle, ei vaikuta millään tavalla kyseisen kolmannen ja sen asianosaisen, johon väliintulija on liittynyt, vastapuolen väliseen suhteeseen, paitsi jos kyseinen kolmas osapuoli päättää osallistua menettelyyn väliintulijana.

74 artikla - Kuvaus kansallisista täytäntöönpanosäännöistä ja -menettelyistä

Kroatiassa täytäntöönpanoa säännellään täytäntöönpanolailla (*Ovršni zakon*, Kroatian virallisen lehden (*Narodne novine*) nrot 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 ja 73/17).

Siinä vahvistetaan menettely (*ovršni postupak*), jota noudattaen tuomioistuimet panevat vaateen täytäntöön täytäntöönpanoasiakirjojen perusteella. Täytäntöönpanomenettelyyn osallistuvat myös rahoitusvirasto (*Financijska agencija*, FINA), joka on täytäntöönpanolain ja rahasaatavien perintää koskevan lain nojalla täytäntöönpanosta vastaava oikeushenkilö, sekä työnantajat, Kroatian eläkelaitos (*Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje*) ja muut laissa säädetyt viranomaiset.

Kunnallisilla tuomioistuimilla (*općinski sud*) on asiallinen toimivalta täytäntöönpanoasioissa, paitsi jos asia on nimenomaisesti annettu muun tuomioistuimen, viranomaisen tai oikeushenkilön tehtäväksi. Täytäntöönpanon osalta toimivaltaisilla tuomioistuimilla on myös valtuudet käsitellä tapaukset, joissa niiden antamiin täytäntöönpanomääräyksiin tai muihin täytäntöönpanohakemuksen johdosta antamiin päätöksiin haetaan muutosta. Täytäntöönpanolaissa tarkoitettu alueellinen toimivalta on yksinomainen (toisin sanoen kiinteistöön liittyvään täytäntöönpanohakemukseen antaa päätöksen ja täytäntöönpanon toteuttaa tuomioistuin, jonka alueella kyseinen kiinteistö sijaitsee).

Täytäntöönpanomenettelystä ja siihen liittyvien päätösten tekemisestä vastaa ensimmäisessä ja toisessa oikeusasteessa tuomioistuin yhden tuomarin kokoonpanossa, paitsi jos tehtävä uskotaan täytäntöönpanolaissa julkiselle notaarille.

Menettelyn panee vireille velkoja/kantaja, joka toimittaa täytäntöönpanoasiakirjaan perustuvan hakemuksen toimivaltaiselle tuomioistuimelle. Tästä säännöstä poiketaan silloin, kun velkoja toimittaa FINAlle täytäntöönpanoasiakirjaan (esim. tuomioistuimen lopulliseen päätökseen) perustuvan suoraa perintää koskevan hakemuksen. Tämä on sallittua vain täytäntöönpanossa, joka koskee velalliseen kohdistuvaa rahasaatavaa (rahasaatavan suora perintä). Tällöin FINA ei tee täytäntöönpanopäätöstä vaan lähettää velalliselle jäljennöksen velkojan hakemuksesta, josta käyvät ilmi kaikki asiaankuuluvat tiedot.

Täytäntöönpanon kohteita ovat omaisuususerät ja oikeudet, jotka lain mukaan voidaan siirtää saatavan perimiseksi. Täytäntöönpanokeinoja ovat täytäntöönpano- tai turvaamistoimet tai niiden yhdistelmä, jonka avulla täytäntöönpano voidaan suorittaa tai saatava turvata lain mukaisesti.

Tuomioistuin määrää täytäntöönpanosta täytäntöönpanohakemuksessa esitetyillä keinoilla ja siinä ilmoitettuihin kohteisiin. Jos hakemuksessa luetellaan useita keinoja tai kohteita, tuomioistuin rajaa velallisen pyynnöstä täytäntöönpanon tiettyihin keinoihin tai kohteisiin edellyttäen, että ne riittävät kattamaan saatavan.

Täytäntöönpanohakemuksen jättämishetkellä vallinneet olosuhteet otetaan huomioon arvioitaessa, voiko jokin omaisuuserä tai oikeus olla täytäntöönpanon kohteena vai sovelletaanko siihen jotain rajoituksia.

Varojen ulosmittausta koskevista kielloista ja rajoituksista säädetään täytäntöönpanolain 212 §:ssä. Oikeushenkilöiden tapauksessa kielloista ja rajoituksista säädetään 241 ja 242 §:ssä. Yksi peruseriaatteista on se, että tuomioistuimen on täytäntöönpano- ja turvaamistoimien yhteydessä huolehdittava velallisen ihmisarvon kunnioittamisesta ja pyrittävä minimoimaan täytäntöönpanosta velalliselle aiheutuvat haittavaikutukset.

Ensimmäisen oikeusasteen päätökseen voi hakea muutosta, ellei täytäntöönpanolaissa säädetä toisin. Asianmukaisella ja määräajassa toimitetulla hakemuksella, jolla haetaan muutosta täytäntöönpanoasiakirjaan perustuvaan tuomioistuimen täytäntöönpanomääräykseen, ei ole kuitenkaan täytäntöönpanoa lykkäävää vaikutusta. Muutosta on haettava kahdeksan päivän kuluessa ensimmäisen oikeusasteen päätöksen tiedoksiannosta, ellei täytäntöönpanolaissa säädetä toisin, ja kolmen päivän kuluessa vekseleitä ja sekkejä koskevilla riita-asioissa.

Kaikki vaateet, jotka on vahvistettu tuomioistuimen lopullisella tuomiolla, muun toimivaltaisen viranomaisen päätöksellä, tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa viranomaisessa saavutetulla sovinnolla tai notaarin asiakirjalla, vanhenevat kymmenessä vuodessa – myös ne, joihin toisenlaisissa olosuhteissa sovelletaan lain mukaan lyhyempää vanhentumisaikaa.

Vaateet, joita ei ole vahvistettu tuomioistuimen lopullisella tuomiolla, muun toimivaltaisen viranomaisen päätöksellä, tuomioistuimessa tai muussa toimivaltaisessa viranomaisessa saavutella sovinnolla tai notaarin asiakirjalla, vanhenevat viidessä vuodessa, ellei laissa säädetä toisin.

Vuosittain tai useammin erääntyviin saataviin – olipa sitten kyse liitännäissaatavista (esim. korko) tai tietyn oikeuden itsensä toteutumiseen liittyvistä saatavista (esim. elatusmaksu) – sovelletaan kolmen vuoden vanhentumisaikaa päivästä, jona saatava erääntyy. Sama pätee annuiteettimaksuihin, joissa lyhennykset ja korot maksetaan määräajoin samansuuruisina, ennalta määrättyinä määrinä, mutta ei tasaerissä lyhennettäviin tai muihin osissa takaisinmaksettaviin velkoihin.

Oikeus, johon toistuvaismaksu perustuu, vanhenee viiden vuoden kuluttua vanhimman saatavan erääntymispäivästä. Oikeus lain mukaiseen elatusapuun ei vanhene.

Vastavuoroiset saatavat, jotka perustuvat elinkeinonharjoittajan ja julkisoikeudellisen elimen välillä tehtyyn tavara- tai palvelukauppasopimukseen, sekä tällaisista sopimuksista aiheutuneiden kulujen korvausvaatimukset vanhenevat kolmessa vuodessa. Vanhentumisaikaa sovelletaan erikseen kuhunkin tapaukseen, jossa on toimitettu tavaroita, tehty työsuorituksia tai tarjottu palvelu. Vuokrasaatava vanhenee kolmessa vuodessa riippumatta siitä, kuuluuko vuokra maksaa määräajoin vai kertasuorituksena. Vahingonkorvaussaatavat vanhenevat kolmen vuoden kuluttua siitä, kun vahinkoa kärsinyt osapuoli on tullut tietoiseksi vahingosta ja vahingonaiheuttajasta, ja joka tapauksessa viiden vuoden kuluttua vahingon aiheutumisesta. Jos vahinko on seurausta rikoksesta ja syytteen nostamisen vanhentumisaika on lain mukaan pidempi, vahingonkorvauskanteen vahingon aiheuttajaa vastaan voi nostaa syyteoikeuden vanhentumisaajan päättämiseen asti.

Sähkön, lämmön, kaasun ja veden toimituksiin sekä nuohous- ja siivouspalveluihin liittyvät saatavat vanhenevat vuodessa, kun asianomainen palvelu on suoritettu radion tai television käyttöön liittyvien kotitalouden taikka radio- ja/tai televisioaseman tarpeiden täyttämiseksi. Vuoden vanhentumisaikaa sovelletaan myös posti-, lennätin- ja puhelinalueisiin liittyviin saataviin, kun on kyse puhelimen ja postilaatikon käytöstä, kyseisiin palveluihin liittyviin muihin saataviin, kun on kyse kolmen kuukauden välein tai useammin maksettavista määristä, sekä lehtitilauksiin liittyviin saataviin, jolloin vanhentumisaika lasketaan julkaisun tilausjakson päättymisestä.

Henkivakuutukseen perustuvat vakuutetun tai kolmannen saatavat vanhenevat viiden vuoden kuluttua ja muihin vakuutuksiin perustuvat saatavat kolmen vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymistä seuraavasta ensimmäisestä päivästä, jona saatava on syntynyt. Vakuutukseen perustuvat vakuutuksenantajan saatavat vanhenevat kolmessa vuodessa. Vakuutuksenantajan saatavaan kolmannelta, joka on vastuussa riskin toteutumisesta, sovellettava vanhentumisaika alkaa ja päättyy samaan aikaan kuin vakuutetun saatavaan kolmannelta sovellettava vanhentumisaika.

75 artiklan a alakohta – Niiden tuomioistuinten nimet ja yhteystiedot, joille 36 artiklan 2 kohdan,

45 artiklan 4 kohdan ja 47 artiklan 1 kohdan mukaiset hakemukset on toimitettava

Kroatiassa siviilioikeudelliset hakemukset toimitetaan toimivaltaisiin kunnallisiin tuomioistuimiin ja kauppaoikeudelliset hakemukset kauppatuomioistuimiin (*trgovački sud*).

Kaikki kunnalliset tuomioistuimet ovat toimivaltaisia päättämään ulkomaisten tuomioistuinten antamien tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta.

75 artiklan b alakohta - Niiden tuomioistuinten nimet ja yhteystiedot, joille täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta annettua päätöstä koskeva muutoksenhaku on osoitettava 49 artiklan 2 kohdan nojalla

Kroatiassa muutoksenhaku täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevasta hakemuksesta annettuun päätökseen on siviilioikeudellisissa asioissa toimitettava toimivaltaisen kunnallisen tuomioistuimen välityksellä maakunnalliseen tuomioistuimeen (*županijski sud*) ja kauppaoikeudellisissa asioissa toimivaltaisen kauppatuomioistuimen välityksellä ylimpään kauppatuomioistuimeen (*Visoki trgovački sud*).

Tähän artiklaan liittyvien toimivaltaisten viranomaisten luettelon saa esiin seuraavasta linkistä.

[Toimivaltaisten viranomaisten luettelo](#)

75 artiklan c alakohta - Niiden tuomioistuinten nimet ja yhteystiedot, joille mahdollinen jatkomuutoksenhaku on osoitettava 50 artiklan nojalla

Asiassa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan Kroatiassa ei ole tuomioistujia, joihin voi toimittaa jatkomuutoksenhakemuksen.

75 artiklan d alakohta - Hyväksytyt kielet tuomioita, virallisia asiakirjoja ja tuomioistuimessa tehtyä sovintoa koskevien todistusten käännöksiä varten

Ei sovelleta.

76 artiklan 1 kohdan a alakohta - Asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tuomioistuimen toimivaltaa koskevat säännöt

Mitä tulee toimivaltaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, 29. tammikuuta 2019 voimaan tulleen kansainvälisestä siviilioikeudesta annetun lain (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*, virallisen lehden nro 101/17) 46 §:ssä säädetään kroatialaisten tuomioistuinten toimivallasta riita-asioissa, joissa on kansainvälinen ulottuvuus. Kyseisessä pykälässä säädetään tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12. joulukuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 (EUVL L 351, 20.12.2012) soveltamisesta asetuksen soveltamisalalla ja laajennetaan se koskemaan tapauksia, joissa on osallisena kolmansien maiden kansalaisia. Pykälän 3 momentissa sallitaan kolmannen maan lain valinta tapauksessa, jossa Kroatian tai jonkin toisen EU:n jäsenvaltion tuomioistuimella ei ole yksinomaista toimivaltaa.

76 artiklan 1 kohdan b alakohta - Asetuksen 65 artiklassa tarkoitetut oikeudenkäynnistä kolmannelle tehtävää ilmoitusta koskevat säännöt

Kroatiassa kolmannelle tehtävää ilmoitusta säännellään siviiliprosessilain (*Zakon o parničnom postupku*) 211 §:llä.

76 artiklan 1 kohdan c alakohta - Asetuksen 69 artiklassa tarkoitetut yleissopimukset

- Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Bulgarian kansantasavallan sopimus keskinäisestä oikeusavusta, 23.3.1956 (*Sporazum između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Bugarske o uzajamnoj pravnoj pomoći*)
- Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan ja Tšekkoslovakian sosialistisen tasavallan sopimus oikeussuhteista siviili-, perhe- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 20.1.1964 (*Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Čehoslovačke Republike o reguliranju pravnih odnosa u građanskim*,

porođičnim i krivičnim stvarima)

- Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan hallituksen ja Ranskan tasavallan hallituksen yleissopimus tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, 18.5.1971 (*Konvencija između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Francuske Republike o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima*)
- Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Kreikan kuningaskunnan sopimus tuomioiden vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, 18.6.1959 (*Sporazum između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Kraljevine Grčke o uzajamnom priznavanju i izvršenju sudskih odluka*)
- Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan ja Unkarin kansantasavallan sopimus keskinäisestä oikeusavusta, 7.3.1968 (*Ugovor između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Mađarske o uzajamnom pravnom saobraćaju*)
- Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Puolan kansantasavallan sopimus oikeudellisesta avusta siviili- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 6.2.1960 (*Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Poljske o pravnom saobraćaju u građanskim i krivičnim stvarima*)
- Romanian kansantasavallan ja Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan sopimus oikeusavusta, 18.10.1960 (*Ugovor između Rumunjske Narodne Republike i Federativne Narodne Republike Jugoslavije o pravnoj pomoći*)
- Roomassa 3.12.1969 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Italian tasavallan yleissopimus keskinäisestä oikeusavusta siviili- ja hallinto-oikeudellisissa asioissa (*Konvencija između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Talijanske Republike o uzajamnoj pravnoj pomoći u građanskim i upravnim stvarima*)
- Wienissä 16.12.1954 allekirjoitettu Jugoslavian federatiivisen kansantasavallan ja Itävallan tasavallan sopimus keskinäisestä oikeusavusta (*Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Republike Austrije o uzajamnom pravnom saobraćaju*)
- Kroatian tasavallan ja Slovenian tasavallan sopimus oikeusavusta siviili- ja rikosoikeudellisissa asioissa, 7.2.1994 (*Sporazum između Republike Hrvatske i Republike Slovenije o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima*)

■ Päivitetty viimeksi: 15/07/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.